

РЕШЕНИЕ

№ 261

гр. Враца, 16.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА, I-ВИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на деветнадесети октомври през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Надя Г. Пеловска-Дилкова

Членове: Росица Ив. Маркова
Мирослав Д. Досов

при участието на секретаря Виолета Цв. Вълкова
като разгледа докладваното от Надя Г. Пеловска-Дилкова Въззивно
гражданско дело № 20221400500271 по описа за 2022 година

„Електроразпределителни мрежи Запад“ АД-гр.София е подало въззивна жалба против решение № 285/18.05.2022 г. на Районен съд-Враца, постановено по гр. дело № 4086/2021 г., с което са отхвърлени искове с правно основание чл.422 ГПК, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. с чл.98а от ЗЕ и чл.86 ЗЗД, за признаване за установено, че Л. М. Й. му дължи сумата от 819,52 лв., представляваща начислена стойност на ел.енергия по фактура № 0003237061/05.08.2019 г. и сумата от 143,89 лв., представляваща законна лихва за периода от 17.08.2019 г. до 14.06.2021 г.

В жалбата се твърди, че решението на РС-Враца е неправилно, незаконосъобразно, необосновано и постановено в нарушение на материалния и процесуалния закон. Поддържа се, че неправилно районният съд е приел, че между страните не съществува облигационна връзка, като не е съобразил разпоредбата на чл.4, ал.1 от Общите условия на дружеството, според която всяко лице, чийто обект е присъединен към електроразпределителната мрежа и е приело общите условия за продажба на крайния снабдител, може да използва електроразпределителната мрежа за снабдяване на обекта с ел.енергия. Според жалбоподателя, по силата на тази разпоредба със сключването на договора за продажба на ел.енергия, облигационна връзка се създава и със собственика на електроразпределителната мрежа, която за западна България е единствено „ЕРМ Запад“ АД. Посочва се също, че в Общите

условия на „Електрохолд Продажби“ АД, което е единственият лицензиран доставчик в Западна България, е включено изискване за присъединяване към единствената електроразпределителна мрежа на същата територия, а самото наличие на законно поставен електромер доказва наличието на облигационно правоотношение.

В жалбата се оспорват и изводите на районния съд, че едно лице е клиент и ползвател на мрежата, когато купува ел.енергия, т.е. намира се в облигационни отношения с крайния снабдител, на когото въззивника осигурява пренос през разпределителната си мрежа. Оспорват се и изводите, че само собствениците на електроснабдения имот са и клиенти и ползватели на мрежата, като се посочва, че според разпоредбата на чл.4, ал.2 и ал.3 от Общите условия на жалбоподателя, правата и задълженията на потребител на ел.енергия за битови нужди може да упражнява и друго лице при условие, че собственикът или титулярът на вещното право на ползване на имота е представил изрично писмено съгласие. Поддържа се, че при тези доводи следва да се приеме, че районния съд не е разпределил коректно доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти.

Иска се отмяна на обжалваното решение изцяло и отхвърляне на предявения иск.

В срока по чл.263, ал.1 от ГПК от ответника Л. М. Й. е постъпил писмен отговор, с който въззивната жалба се оспорва като неоснователна. Поддържа се, че районният съд е направил пълен анализ на доказателствата и е обосновал решението си. Доводите на жалбоподателя за съществуването на облигационна връзка между страните се оспорват, като се поддържа, че представеният „нотариален акт“ няма характер на годин документ за собственост и не свързва посочения в него имот с никакъв административен адрес, а от друга страна фактът, че въззиваемия има клиентски номер не кореспондира с нито един от номерата, отразени в процесния констативен протокол, индивидуализиращи потребителя за процесния обект. Въззиваемият твърди също, че по делото няма представени доказателства той да е подавал заявление за продажба на ел.енергия за битови нужди и при съвкупност на доводите си поддържа, че хипотезите на чл.4 от Общите условия и на чл.4, ал.2, т.2 от Наредба № 6/24.02.2014 г. не са налице. Застъпва се становище, че доказателствената тежест е била разпределена правилно от районния съд. Иска се потвърждаване на обжалваното решение и присъждане на деловодни разноси за въззивното производство.

При извършената проверка на редовността и допустимостта на жалбата, съдът констатира, че същата е подадена в срока по чл.259, ал.1 ГПК и е насочена против обжалваем съдебен акт. При констатираната допустимост на жалбата, съгласно чл.269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от релевираните въззивни основания в жалбата.

Във въззивното производство доказателства не са събирани.

Първоинстанционното съдебно решение е валидно и допустимо, постановено в съответствие с основаниято и петитума на искането за съдебна защита, предявено с исковата молба на ищеца.

Районен съд-Враца е бил сезиран и се е произнесъл по предявен от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД-гр.София, сега с наименование „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, срещу Л. М. Й. от гр.Враца установителен иск с правно основание чл.422 ГПК, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. с чл.98а от ЗЕ, за установяване, че ответникът му дължи сумата от 819,52 лв. – главница за периода от 18.04.2019 г. до 18.07.2019 г., както и иск с правно основание чл.422 ГПК, във вр. с чл.86 ЗЗД за сумата от 143,89 лв. – лихва за периода от 17.08.2019 г. до 14.06.2021 г., начислени по фактура № 0003237061/05.08.2019 г.

В исковата молба се твърди, че ищецът „ЧЕЗ Разпределение България“ АД-гр.София е дружество, притежаващо лицензия за разпределение на електрическа енергия № Л-135-07 от 13.08.2004 г., издадена от ДКЕВР, като е собственик на единствената електроразпределителна мрежа на лицензионната територия. В съответствие с притежаваната лицензия и на основание приетите Правила за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/ на обекта на потребителя Л. М. Й. е направена проверка, при която е констатирано неизмерване на потребяваната електроенергия и е издадена процесната по фактура № 0003237061/05.08.2019 г.

Поддържа се, че между ищеца и ответника е налице облигационно правоотношение, регламентирано от публично известни Общи условия, като същият потребява предоставяните от ищеца услуги за обект „къща“, присъединен към електроразпределителната мрежа, намиращ се в с.***, ***.

Посочва се, че на 18.07.2019 г. служители от отдел „Нетехнически загуби“ към „ЧЕЗ Разпределение България“ АД-гр.София са извършили техническа проверка на средство за търговско измерване с фабричен № 3000970, обслужващ процесния обект в с.***, за което са уведомили МВР на тел.112 с позвъняване в 12:45 часа, на основание чл.58 от ПИКЕЕ. Твърди се, че потребителят, ползващ обекта, е бил потърсен от служителите на ЧЕЗ Разпределение непосредствено преди процесната проверка, за да бъде поканен да присъства на нея, но не същият не е бил открит на адреса, като търсенето му е отразено в съставения КП. Проверката била осъществена в присъствието на независим свидетел – Х. И. Х., представител на Федерация на потребителите, който е присъствал през цялото време на проверката и съставянето на КП, с което е спазена разпоредбата на чл.49, ал.3 от ПИКЕЕ. В протокола била описани направените констатации, че електромер с фабричен № 3000970 е монтиран в табло ТП ТЕМО на железобетонен стълб. Потребителят е с преустановено ел. захранване от електромер. След оглед на проводниците под таблото е установено, че е извършена промяна в схемата на свързване, състояща се в присъединяване на проводник тип ПВА 1-6мм² към жило от захранващата таблото линия AL/R 2x16мм². В другия си край

проводникът е присъединен към фазовото жило от изходящата към къщата линия AL/R - 2x16мм². Консумираната по този начин ел.енергия не се измерва от средство за търговско измерване, съответно не се заплаща от потребителя. Поради направените констатации служители на ЧЕЗ Разпределение са предприели посочените в протокола действия: присъединението е премахнато, поставени са нови пломби на клемния блок ЗА НТЗ 901/0003601 на електромера и щит/врата ЗА НТЗ 901/0003602 и 0003603. Електромерът не е изпращан на метрологична експертиза, тъй като манипулацията е била промяна в схемата на свързване. На клиента Л. Й. е било изпратено уведомително писмо изх.№ NTZ122946/19.07.2019 г. и съставения констативен протокол, които са получени от него лично на 02.08.2019 г.

Твърди се, че на база констативния протокол, доказващ наличието на промяна в схемата на свързване на електромера, водеща до непълно измерване на потребяваната енергия в процесния обект, на потребителя било извършено преизчисление на сметката по реда на чл.50, ал.2 от ПИКЕЕ за периода от 18.04.2019 г. до 18.07.2019 г. Периодът, за който е начислена процесната сума е ясно и конкретно посочен в Приложението към фактура № 0003237061/05.08.2019 г.

Наведени са доводи, че ползването на електрическа енергия с частично измерване или без измерване, води до обогатяване на потребителя за сметка на енергийното дружество, а извършената корекция представлява способ за отстраняване на последиците от неоснователното обогатяване на клиента и използваната, но незаплатена електрическа енергия, както и компенсиране на разпределителното дружество за направените от него разходи в тази връзка. Ищецът твърди, че при упражняването на правото на извършване на корекция по ПИКЕЕ, не е необходимо да се доказва вина на потребителя, а е достатъчно наличието на една обективното състояние – неизмерване или непълно измерване на ел. енергия, като се позовава на практика на ВКС в тази насока.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът не е подал писмен отговор на исковата молба, но в проведеното пред районния съд открито съдебно заседание неговият пълномощник заявява, че оспорва иска, както и наличието на облигационна връзка между страните, свързана с имот, находящ се в с.***, ***.

При така подадената искова молба са събрани писмени и гласни доказателства и е изслушана съдебно-техническа експертиза.

За да се произнесе по основателността на жалбата, въззивният съд обсъди събраните в първоинстанционното производство доказателства поотделно и в тяхната пълнота, при което приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, а и се установява от доказателствата по делото, че процесният обект-жилище, находящо се в с.***, ***, е с преустановено ел. хранване от електромер с фабричен № 3000970, монтиран в табло ТП ТЕМО на железобетонен стълб. Ответникът Л. М. Й. фигурира като клиент при ищеца за доставка на ел. енергия

с клиентски номер № ***.

В съставения от служители на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД протокол № 3027477/18.07.2019 г. е констатирано, че е налице неправомерно вмешателство – извършена е промяна в схемата на свързване, състояща се в присъединяване на проводник тип ПВА 1-6мм² към жило от захранващата таблото линия AL/R 2x16мм². В другия си край проводникът е присъединен към фазовото жило от изходящата към къщата линия AL/R - 2x16мм². Консумираната по този начин ел.енергия не се измерва от средство за търговско измерване, съответно не се заплаща от потребителя. Поради направените констатации служители на ЧЕЗ Разпределение са премахнали присъединението и са поставили нови пломби на клемния блок ЗА НТЗ 901/0003601 на електромера и щит/врата ЗА НТЗ 901/0003602 и 0003603. В КП е отразено, че на проверката е присъствал и представител на Федерацията на потребителите-Х. И. Х., който е подписал протокола в качеството на свидетел. При извършване на проверката не са присъствали ответникът и служител на МВР.

Разпитани в производството пред районния съд, свидетелите В. Л. В., който е един от служителите в „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, извършили проверката и съставили КП, и св.Х. Х.- представител на Федерацията на потребителите, потвърждават констатациите в КП, относно преустановеното ел.захранване на потребителя и консумацията на ел.енергия посредством нерегламентирано присъединение между фазовото жило от захранващата в електромерното табло линия, който отивал към инсталацията на процесния имот. При проверката не се е показал никой от процесния обект, а потребителят е установен чрез обаждане в ЧЕЗ по фабричния номер на електромера 3000970. За констатираното нарушение са били уведомени органите на МВР.

Ищецът „ЧЕЗ Разпределение България“ АД поддържа, че с оглед данните за ползването на имота в с.*** на *** и въз основана констативния протокол, на основание Раздел IX от ПИКЕЕ, чл.50, ал.2, е изготвена Справка за преизчислени количества ел. енергия, която е утвърдена от ръководител на отдел „Нетехнически загуби“ на 05.08.2019 г. Със справката-л.32, е преизчислена сметката на потребителя за доставената, неизмерена и незаплатена електрическа енергия за период от 18.04.2019 г. до 18.07.2019 г. - 4232 kWh, на база половината от пропускателната способност на присъединителните съоръжения, чрез които обектът е свързан към електроразпределителната мрежа.

Корекцията на сметката на потребителя е извършена с фактура № 0003237061/05.08.2019 г., издадена от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД, като на ответника е начислена като дължима сумата 819,52 лв. с ДДС, на основание чл.83, ал.1, т.6 от ЗЕ и чл.56 от ПИКЕЕ. В приложението към фактурата са посочени елементите, въз основа на които е формирана дължимата сума без ДДС. На адреса на Л. Й. е било изпратено уведомително писмо изх. № 1203378901 от 05.08.2019 г. за извършеното

начисление на сметката му, с приложена фактура и справка за преизчисление на количествата ел. енергия, които са получени от него на 09.08.2019 г., видно от известието за доставяне, приложено на л.35 по делото.

Районният съд е допуснал и изслушал съдебно-техническа експертиза, от чието заключение се установява, че от констатациите отразени в констативен протокол № 307477/18.07.2019 г. може да бъде направен обоснован извод, че е налице нерегламентиран достъп и ползване на ел.енергия от мрежата на ищеца, като е направена промяна в схемата на свързване на този абонат към ел.разпределителната мрежа НН, без да е включена измервателна система на електромер. Според вещото лице преизчисляването на сметката е извършено според изискванията на чл.50, ал.2 от ПИКЕЕ.

При така възприетата фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

РС-Враца е сезиран с установителни искиове с правно основание чл.422 ГПК, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. с чл.98а от ЗЕ и чл.86 от ЗЗД за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 819,52 лв., представляваща извършена от дружеството корекция на сметка на потребена, неотчетена и неплатена стойност на електроенергия за периода от 18.04.2019 г. до 18.07.2019 г. и сумата от 143,89 лв., представляваща начислена лихва за периода от 17.08.2019 г. до 14.06.2021 г.

С обжалваното решение съдът е приел, че от ангажираните доказателства по делото не се установява, че ответникът има качеството на „битов клиент“ на електрическа енергия, т.е. че е възникнало валидно облигационно правоотношение между ищеца и ответника по делото.

Въззивният съд, в рамките на правомощията си по чл.269 от ГПК, приема решението на първоинстанционния съд за валидно и допустимо.

Въззивната инстанция споделя крайните фактически и правни изводи на първата, и намира, че решението и е постановено при правилно приложение на материалния закон и доказателствата по делото, и на основание чл.272 ГПК се присъединява и препраща към мотивите на първоинстанционния съд.

Във връзка с изложените във въззивната жалба доводи, следва да се добави и следното:

На първо място, неоснователно е възражението на въззивника, че съдът е допуснал нарушение при изпълнението на задължението си по чл.146, ал.1, т.5 от ГПК.

При правилно разпределена доказателствена тежест съобразно нормата на чл.154 от ГПК и изпълнение на задълженията си, посочени в нормата на чл.146 от ГПК, първоинстанционният съд е обсъдил събраните по делото доказателства. Изготвеният проект за доклад по делото е приет от страните без възражения и е обявен за окончателен от първоинстанционния съд.

По общите правила за разпределение на доказателствената тежест, всеки е

длъжен да установи всички факти, на които основава претенцията си (чл.154, ал.1 от ГПК). В настоящия казус изцяло в тежест на ищеца е било да установи, че между него и ответника Л. М. Й. са налице валидни облигационни отношения, породени от сключен при общи условия договор за продажба на ел.енергия и че ответникът е имал качеството на потребител на ел.енергия за битови нужди, т.е. физическо лице – собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа съгласно действащото законодателство за процесния период, касаещ недвижим имот - къща, находящ се в с.***, ***. В тежест на ищеца е било да установи и размерът на претенцията си, т.е. че така претендираната сума е определена и изчислена съобразно нормативните изисквания.

Не е спорно между страните, че процесният имот е с преустановено ел. храняване от електромер с фабричен № 3000970, както и че на същия е извършено неправомерно присъединяване към електроснабдителната мрежа на оператора, което води до неотчитане на потребена електрическа енергия. Не се спори, че извършената корекция в сметката за процесния период съответства на методиката по чл.50, ал.2 ПИКЕЕ, както и че начислената сума по фактура № 0003237061/05.08.2019 г. не е заплатена от Л. Й.. Ответникът не оспорва и притежаваната лицензия на ищеца в качеството му на електроразпределително дружество и правото му да извършва преизчисление на сметките на ползвателя на мрежата /клиента/ и да издава фактури за преизчислените количества ел.енергия, нито приложението на Общите условия на „ЧЕЗ Разпределение България“ АД и на обществения доставчик „Електрохолд Продажби“ АД.

Основният спорен момент в разглеждания казус се свежда до това дали между страните съществува облигационна връзка, основана на сключен договор при общи условия, даваща основание на ответното дружество да извършва корекция /преизчисляване/ на сметката на ищеца за минал период.

Според легалното определение на §27г от ДР на ЗЕ, „Краен клиент“ е клиент, който купува ел.енергия за собствено ползване, а съгласно разпоредбата на чл.104а, ал.1 от ЗЕ крайните клиенти използват електропреносната или съответната електроразпределителна мрежа, към която са присъединени, при публично известни общи условия. Заплащането на пренесената през разпределителната мрежа ел.енергия се извършва по цени, утвърдени от КЕВР-чл.30, ал.1 от ЗЕ.

Посочените разпоредби налагат извода, че отношенията между крайните клиенти и разпределителните дружества-мрежови оператори, са уредени от закона като договорни, сключени при публично известни общи условия, и те възникват в случаите, в които клиентът се присъедини към съответната електропреносната или електроразпределителна мрежа. От своя страна съществуващите договорни отношения са основание за прилагането на ПИКЕЕ, като нормативна база за осъществяване на дейността по чл.1 от ПИКЕЕ, в т.ч. на дейността за преизчисляване на количеството

електрическа енергия при установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия. Основание за прилагането на ПИКЕЕ, в т.ч. и на разпоредбите на Раздел IX от същите, в случаите на съществуващи договорни отношения, дава и самата разпоредба на §1, т.4 от ПИКЕЕ, според която ползвател е клиент и/или производител на ел.енергия по смисъла на Закона за енергетиката, а самите проверки, съставянето на констативни протоколи и преизчисляването на сметки, обвързват единствено ползвателите-клиенти. **Единственото изключение от този принцип е предвидено в разпоредбата на чл.51 от ПИКЕЕ, според която корекционната процедура се прилага и в случаите на установено неправомерно присъединяване на обект към електрическите мрежи.**

В общия случай договорните отношения между крайния клиент и електроразпределителното предприятие възникват по силата на присъединяването на обект на клиента към разпределителната мрежа, което се урежда от разпоредбите на Наредба № 6/24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи /обн., ДВ, бр. 31 от 4.04.2014 г., в сила от 4.04.2014 г., изм. и доп., бр. 36 от 13.05.2016 г., в сила от 13.05.2016 г., изм., бр. 77 от 4.10.2016 г., в сила от 4.10.2016 г., изм. и доп., бр. 76 от 27.09.2019 г., в сила от 27.09.2019 г./.

Съгласно разпоредбата на чл.4, ал.3, т.2 от посочената Наредба № 6 присъединяването се извършва по искане на собственик, ползвател или наемател на обекта. Начинът на изброяване на правните субекти, по чието искане се извършва присъединяването показва, че както самото присъединяване, така и следващите от него договорни отношения, респ.отношения по измерване на количествата потребявана ел.енергия, е обвързано от наличието на правна връзка между клиента и обекта на присъединяване, а това са вещните права на собственост и на ползване, и правото на държане като наемател. Иначе казано клиенти на ел.енергия могат да бъдат правни субекти, които държат, владеят или ползват обекта на правно основание.

Дори да се приеме, че клиенти на електроразпределителното дружество могат да бъдат и правни субекти, различни от посочените в чл.4, ал.3 от Наредба № 6, те могат да са само такива, които ползват обекта за собствени нужди със съгласието на собственика или носителя на вещното право на ползване, и същевременно са сключили договор за използване на електроразпределителната мрежа за този обект при публично известните общи условия директно с ответното дружество. Сключването на такъв договор обаче не се презумира с установяване на факта на ползване на обекта, а подлежи на доказване по общия ред на ГПК, например с откриването на индивидуална партида /клиентски номер/ на ползвателя (арг.ТР № 2/17.05.2018 г.по т.д.№ 2/2017 г. на ОСГК на ВКС).

Доколкото нормативната уредба – чл.51, ал.1 от ПИКЕЕ, позволява корекционната процедура да се приложи и по отношение на неправомерно

присъединени към електрическите мрежи обекти, то единственият извод, който може да се направи е, че в посочената хипотеза отговорност за констатирана неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, следва да носят само лицата, ползващи се от неправомерно присъединените обекти на правно основание - собствениците, ползвателите или наемателите.

Следователно, както в случаите на възникнали в резултат на правомерно присъединяване договорни отношения, така и в случаите на неправомерно присъединени обекти, преизчисляване на количеството електрическа енергия при установяване на неизмерена, неправилно и/или неточно измерена електрическа енергия, може да се извършва само за сметка на лица, разполагащи с вещните права на собственост и на ползване, и с правото на държане като наемател.

Съществуването на вещни или облигационни права на ответника по отношение на процесния имот и качеството му на потребител не е било установено нито в хода на проверката и последвалата корекционна процедура, нито в хода на съдебното производство. В представения писмен документ, наименован „нотариален акт за дарение на недвижим имот“, е отразено, че Л. Й. приема като дарение от неговата майка недвижим имот - УПИ 1-74, п.и.310, кв.56 по плана на с.***, заедно с построените в него масивна жилищна сграда и второстепенна сграда. Както е отбелязано от първоинстанционния съд, в този документ не е посочен административен адрес на имота, като липсва друго доказателство по делото, че този парцел се намира именно на *** в с.***, а не на ул. *** или ***, където е постоянният, респ. настоящият адрес на ответника. Отделно от „нотариалният акт“ не е годен титул за собственост, тъй като не отговаря на задължителните изисквания за форма и съдържание по чл.580 от ГПК - няма достоверна дата по см. на чл.181 от ГПК, не отговаря на изискванията на Правилника за вписванията и не е вписан в Службата по вписвания - Имотен регистър. Без съмнение е, че съгласно действащата правна уредба - чл.112, б.,а” от ЗС и чл.4, б.,а” от Правилника за вписванията всеки акт, с който се добиват вещни права върху недвижим имот, с които се признават вещни права върху недвижим имот, и актове за отказ от такива права, подлежи на вписване. В случая е видно, че печатът за вписване на акта в Служба по вписванията не е попълнен и няма данни дали актът е бил вписан в регистъра, нито дали страните са поискали допълването му по реда на чл.579, ал.3 ГПК, като не може да бъде установена датата на съставянето му. Въз основа на изложеното, представеният документ няма доказателствена стойност и правилно не е бил кредитиран от РС-Враца като годно доказателство по делото.

Всички останали документи по делото изхождат от ищеца и установяват изгодни за него факти, като същите не са подписани от потребителя, респективно ответника по делото, нито са представени изхождащи от ответника и адресирани до ищцовото дружество документи, както се твърди в жалбата. Предложението за

корекция на сметка и издадената фактура от „ЧЕЗ Разпределение България“ АД са частни свидетелстващи документи и в това си качество имат формална доказателствена сила, като удостоверяват извършване на изявлението и неговото авторство /чл.180 от ГПК/, без да доказват верността на вписаните в него други обстоятелства. Изключение от това правило /материална доказателствена сила на частен свидетелстващ документ/ има само в хипотезата, при която издателят удостоверява неизгодни за себе си факти, а конкретният случай не е такъв. Отделно от изложеното, тези документи се отнасят до клиентски № 750205037, а от представената справка от „ЧЕЗ Електро България“ АД е видно, че за този обект, към 18.07.2019 г., при дружеството има договор за продажба на електрическа енергия с ответника, но с друг клиентски номер - ***.

В проведеното първо открито съдебно заседание пред първоинстанционния съд ответникът е оспорил именно пасивната си материалноправна легитимация, като твърди, че не е доказано качеството му на потребител, а в тежест на ищеца е било да докаже съществуването на тези права. Имотният регистър е публичен, поради което за ищцовото дружество е съществувала възможност да установи кой е собственикът на имота и има ли учредено вещно право на ползване, но същото не е предприело съответните процесуални действия и не е ангажирано становище по това оспорване.

Въведеното с чл.7, ал.1 от ГПК служебно начало и установеният в чл.10, ал.1 от ГПК принцип за установяване на истината изискват от съда да съдейства на страните за пълното изясняване на делото от фактическа страна и за попълването му с всички нужни за целта доказателства. Съдът, с определението си по чл.146 от ГПК, има задължението да разпредели доказателствената тежест между страните по делото, както и да им укаже за кои от твърдените от тях факти не сочат доказателства, но не и да им указва за кои факти не сочат годни доказателства. Страните от своя страна следва да обосноват всичките си искания и възражения и да вземат становище по твърдените от насрещната страна обстоятелства в предвидените за това преклузивни срокове. Съгласно чл.146, ал.3 от ГПК съдът предоставя възможност на страните да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия. Ако в изпълнение на предоставената им възможност страните не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл.147 от ГПК.

В случая ответникът е оспорил пасивната си материалноправна легитимация в първото по делото съдебно заседание, при което и с оглед разпоредбата на чл.146, ал.3 от ГПК в същото съдебно заседание ищецът е имал възможност да поиска събирането и на други доказателства във връзка със собствеността върху имота и възникването на облигационната връзка. Това процесуално право обаче не е упражнено и е преклудирано с приключването на първото съдебно заседание по делото, при което твърденията на ищеца за наличието на облигационна връзка, като основание за

извършване на корекционната процедура, са останали недоказани.

В заключение, липсата на доказателства за наличието на облигационна връзка между страните по делото при правилно разпределена доказателствена тежест, прави искът неоснователен, съответно препятства възможността тази сума да бъде претендирана от въззивното дружество и обуславя нуждата същото да понесе негативните последици от своето бездействие.

Отхвърлянето на главния иск с правно основание чл.422 ГПК, вр. с чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. с чл.98а от ЗЕ предпоставя отхвърляне и на акцесорния такъв по чл.422 ГПК, вр. с чл.86 от ЗЗД, като неоснователен.

Като е достигнал до същите изводи и е отхвърли предявените иски, районният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде потвърден изцяло.

При този изход на спора, право на разноски има въззиваемата страна на основание чл.78, ал.3 ГПК. Същата, въз основа на списък по чл.80 ГПК и договор за правна защита и съдействие, претендира такива в размер на 450,00 лева – платено в брой адвокатско възнаграждение.

В подадената молба от въззивника е направено възражение за прекомерност на разноските, претендирани от другата страна, което съдът счита за неоснователно. Предявените иски са два, като съгласно чл.2, ал.5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените иски, за всеки един от тях поотделно. Минималният размер на възнаграждението по предявените два иска, определен в чл.7, ал.2, т.1 от Наредба № 1/09.07.2004 г. /редакция към датата на сключване на договора за правна защита и съдействие/, е общо 600 лева, като заплатеното адвокатско възнаграждение от въззиваемия е под този минимум, поради което не се налага неговото намаляване. При това положение „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД следва да бъде осъдено да заплати на Л. М. Й. направените разноски за адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция в претендирания размер от 450,00 лева.

Водим от горното, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 285/18.05.2022 г., постановено по гр. дело № 4086/2021 г. по описа на Районен съд – Враца.

ОСЪЖДА „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД, ЕИК ***, със

седалище и адрес на управление: гр.***, да заплати на Л. М. Й., ЕГН *****, сумата от 450,00 лв. /четиристотин и петдесет лева/, представляваща направени във въззивното производство разноски за адвокатска защита.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____